

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

453. Quid sit circa jus interveniendi funeribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

2. Excipe primò: nisi ipsi parochiani, distique alii alibi sepulturam elegerint. Barb. *ibid.* juxta *c. is qui. & clem. dudum*; uti possunt liberè eligere sepeliri alibi omnes puberes, etiam filii familias absque patris consensu juxta *c. 1. de sep. & c. licet. tit. eod. in 6.* Et pater, aut hoc deficiente, etiam mater filio impuberi. Armill. *v. sepultu.* Sa & c. apud Laym. *n. 5.* Molin. *de Just. tr. 2. d. 214.* & fuse Bass. *in flor. Theol. to. 2. v. sepult. n. 7. & seq.* & utrumque quidem non de jure & ratione patriæ potestatis (cùm jus determinet cuique sepulturam, nimirum in sepulchro majorum, aut in parochiali, concedens insuper potestatem eligendi ius, qui capaces sunt electionis, & non substituens ratione incapacitatis alios, cum concessio hæc sit personalis) sed ratione consuetudinis, ubi ea est Bass. *cit. n. 7.* juxta declarationem, ut ait, Bonif. VIII. in *c. licet. de sepult. in 6.* Item patre & matre deficientibus, affines & consanguinei; quin & tutor pupillo impuberi; hi enim omnes succedunt patri in cura impuberum; estque tutor loco patris, & transit in jus patris in ordine ad curam pupilli; talis autem successio in cura impuberum dat ipsis jus ad exercenda ea, quæ spectant ad ipsorum curam; & hinc jam etiam transit ad eos jus, quod convenit patri ratione consuetudinis in eligenda sepultura pro impubere filio. Bass. *loc. cit. n. 9.* citans Gl. in *c. licet. de sep. in 6.* Franc. *ibid. n. 3.* Gratian. *de sep. for. to. 1. c. 94.* contra Belletum, *p. 1. disquisit. cler. 5. 3. de clerico debitore. n. 18.* Dian. *p. 5. tr. 3. resol. 108.* & c. Idque in omni Ecclesia, & non nisi in Ecclesia, quæ jus sepeliendi habet, hoc de jure ordinario, ut sunt Ecclesiæ, quæ populum habent, seu parochiales. Abb. in *c. certificari. de sep. n. 8.* Laym. *loc. cit. n. 3.* five de privilegio, ut Ecclesiæ Collegiata, & regulares, aliæque non parochiales. AA. *iidem.* Quale privilegium etiam ab Episcopo cum consensu Capituli ex causa concedi posse Ecclesiæ non parochiali affirmat Laym. ex Abb. *loc. cit. n. 9.* & Molin. *d. 214.* ubi etiam juxta *c. 3. de patris in 6.* ait, tali privilegio renunciare posse pacifice cum Episcopo vel paroco de non sepeliendis parochianis, prælatum immediatum regularem, puta Priorem, Guardianum & c. cum Capitulo, absque eo, quod opus sit adhibere consensum Generalis vel Provincialis Ordinis. Porro qualiter probeatur Electio sepulturæ, vide apud Barb. in *c. cum super. de sepult. Dian. p. 5. tr. 3. resol. 106.* Bass. *loc. cit. num. 11.*

3. Excipe secundò: nisi alibi extra parochiam habeant sepulchrum, in quo eorum majores sepeliri consueverint; in hoc enim, si commodè possint, sepeliri debent decedentes, nullâ factâ electione sepultura. Laym. *n. 8.* citans Abb. in *c. 1. de sepult. Sylv. q. 8.* Per. de Perusio *tr. de Can. port. & c.* Bass. *loc. cit. n. 10.* Ecclesia enim, in qua est sepulchrum majorum juxta *c. 1. de sep.* acquirit jam jus ad sepulturam, quoties quis alibi illam non elegit, adeoque non potest privari per novam electionem sepulturæ in parochiali factam per eos, ad quos spectat cura funeris. Bass. *ibid.* citans Jo. And. & Gem. in *c. licet. de sep. in 6.* Sylv. *v. sepultura. q. 8.* Ita etiam, ut si pater præter voluntatem suam alibi sepultus, filius adhuc in sepulchro Avorum & ascendentium sepeliendus sit; quia tunc sepulchrum illud patris esset adventitium, nec transiret ad familiam, aliàs apud patrem, dum is elegit diversum à majoribus sepulchrum, quia tunc sepulchrum illud sit familiæ, & omnes de familia acquirunt jus

ad illud; sepulturaque inter mortuòs comparatur domicilio inter vivos; filias autem sequitur domicilium parentum, & non aliorum ascendentium, juxta *l. assumptio. ff. ad mancip. & c. fraternitatem. de sep. Bass. cit. n. 10.* Abb. & Molin. apud Laym. *cit. n. 8.* Etiam naturalis, nisi pater in dignitate constitutus fuerit; spurius autem apud matrem, nisi ea sit illustris. Sylv. *cit. q. 8.* Sa *v. sepultura.* cum communi apud Laym. Uxor, nisi aliud habeat consuetudo, apud maritum; si plures maritos habuit, apud ultimum, cuius domicilium retinet & honorem. Abb. Sylv. Laym. *ll. cit.* Bass. *loc. cit. n. 14.* Quin & uxor præmorta, si maritus habet proprium sepulchrum, quamvis extra limites parochiæ, in qua mortua est, tumulari debet. Congreg. rituum in *Senogaltriens. 15. Januar. 1633.* apud Barb. *de offic. paroch. c. 26. n. 28.* Sed hæc intelligenda, ubi uxor sibi sepulturam non elegerit alibi; quod potest de jure communi juxta *c. de uxore. de sep.* quia, ut ait hic textus, electio sepulturæ pertinet ad eum statum, in quo uxor solvitur à lege viri. Bass. *ibid.*

4. Excipe tertio: Novitios Religionis, quia etiam decedentes extra monasterium v. g. in domo paterna, sepeliri debent in monasterio; cum Novitii gaudeant privilegio & juribus Ordinis. Laym. *cit. n. 8.* & apud illù Rodriq. *qq. reg. to. 1. q. 39. a. 4.*

5. Excipe quarto: famulos domesticos religionis mendicantium, qui dum decedunt intra septa monasterii, Collegii, residentiæ, sepeliri possunt, etiam invito paroco, ex privilegio Papæ in in dictorum religionis Ecclesiis vel cæmisteriis. Laym. *loc. cit.* Rodriq. *to. 2. q. 67. a. 2.* & videre est in *compendio privileg. Societ. v. familia. §. 1.* Secus tamen est de iis, qui formaliter servientes & ministri non sunt dictorum regularium, dum intra septa monasterii, ubi v. g. hospitalitatis gratiâ, seu aliàs accidentaliter debebant, moriuntur. C. de Luca, *de Reg. d. 1. n. 50.*

6. Excipe quinto: infirmos receptos & morientes sine electione sepulturæ in hospitali, etiam recto per regulares; his enim præbere possunt dicti regulares, alique hospitalis Rectores in annexâ hospitali Ecclesiâ sepulturam ex indultis Apolliticis, sicut ipsimet religiosi tales, aut constitutus alius Rector secularis dicuntur itorum infirmorum parochi, & viventibus omnia Sacramenta ministrare possunt. C. de Luca, *ibid. n. 51.*

7. Excipe sexto: Tertiarios, qui invito etiam & inrequisito paroco, sepeliri possunt in Ecclesiis istorum ordinum, ubi qualitates habuerint in Bulla Leonis X. præscriptas; nimirum si viri, collegialiter aut claustraliter vixerint, mulieres verò virginalem, vel cœlibem, aut castitatem vidualem sub expresso voto, & terciariorum habitu duxerint; sectis si istas qualitates non habuerint. Sic resolutum à S. Congreg. Trid. testatur Barb. *loc. cit. n. 69.* Porro de religiosis constat: An verò & qualiter ipsi eorum Prælati jus habeant eligendi sepulturam, vide apud Laym. *loc. cit.* & Bass. *loc. cit. num. 13.*

Quæstio 433. Quid sit circa jus interveniendi funeribus?

1. **R**espondeo: paroco de jure communi competit jus interveniendi funeribus hinc inde coactivum, & ex necessitate reciproca seu activa & passivâ, quo scilicet ipse teneatur, quamvis invitatus, intervenire, & converso parochiani teneantur,

tur, quamvis inviti, eum vocare C. de Luca. *de par. d. 28. nu. 6.* juxta text. c. 1. & *Clem. dudum. de sepul.* ubi communiter DD. quod ita verum, ut licet à defuncto iussi sunt advocari soli regulares ad sepeliendum cadaver, nullatenus parochus sit excludendus. Barb. *loc. cit. n. 62.* juxta declarationem Congreg. præpositæ negot. Episc. 1518. Item ut regulares, quamvis expressè privilegiati in hoc, ut à parochio impediri nequeant, nè in Ecclesiis suis sepulturam sæcularibus concedant, adhuc sine parochio funus peragere nequeant extra suas Ecclesias, ut ad illas cadaver ducatur; quia esset exercere jurisdictionem in territorio parochi, in quo illi jus nullum habent, utpote constructum ad territorium ipsorum proprium, quod consistit intra septa & ambitum Monasterii. C. de Luca *de reg. d. 1. n. 47.* sed neque in propria Ecclesia funus peragere possunt, ac sepulturam defunctis de Clero & populo sæculari tribuere sine interventu seu consensu parochi proprii defunctorum, etiam dum absque ditorum regularium interventu vel facto cadaver clam ad eorum Ecclesias delatum fuisset; cum ipsum jus funerandi dicatur parochiale ex jure privativo parochi, & privilegia concessa regularibus concernant solum remotionem illius obstaculi, seu prohibitionis, qua iis olim prohibitum, nè ulli sæcularium, quamvis id eligenti, dare sepulturam in eorum Ecclesiis possent. C. de Luca. *ibid. num. 48. & 49.* Quinimò nec id possint regulares respectu defunctorum intra sua septa sæcularium casu ibi hospitatorum, seu degentium, exceptis religiosis, qui ex instituto pauperum infirmorum hospitalitatem exercent respectu apud illos hospitantium infirmorum. Luc. *ibid. n. 50. & 51.* Licet regulares extra claustra decedentes possint ad eorum Ecclesias deferri parochis inconsultis, ut declaravit S. Congreg. Conc. sub die 2. Julii 1620. apud Peyrin. *to. 2. constit. sui ord. constit. 7. Pii V. n. 2.* & Barb. *loc. cit. n. 68.* ita etiam ut id regularibus prohiberi nequeat sub prætextu, quòd prius debeant jus sepulturae solvere, cum ab istiusmodi prætensionibus parochos abstinere debere mandarit S. Congreg. præpos. neg. Ep. sub 22. Maji. 1615. apud Barb. *ibid.* Non tamen possint iidem regulares, dum moritur intra claustra aliquis eorum superior aut magister, funus illius portare per civitatem, plateas, & alias parochias sine interventu parochi. Ita rescripsisse S. Congregationem Conc. Card. Ludovis. Archiepisc. Bonon. testatur Barb. *ibid. ex Lezana in summa qq. reg. c. 12. n. 41.*

2. Secundò: levare domo cadaverà irrequisito parochio non licet regularibus, neque aliis presbyteris sæcularibus, Barb. *loc. cit. n. 66.* citans S. Congregationem rituum in *Andriensi 29. Novemb. 1631. Ugol. de potest. Episc. c. 17. n. 3. Grat. to. 3. c. 492. n. 59.* sed neque regulares habentes privilegium sepeliendi apud se sæculares, qui apud eos sepeliri elegerunt, aut sepulchrum majorum ibi habent, cum cruce processionaliter intrare possunt parochiam aliam, & per se accipere funus, aliæque facere, contradicente Episcopo vel parochio. Barb. *loc. cit. num. 67.* citans Villalob. in *sum. p. 2. tr. 31. disc. 5. num. 3.* Grat. & C. Bassa. *to. 2. v. sepult. num. 6.* cum privilegium concessum regularibus sepeliendi sæculares, utpote contra jus tertii, nempe parochorum, ut Innoc. & alii ex *c. mandatum. de rescript. & c. super eo. de offic. deleg.* sit strictæ interpretationis; Pontificè que Clemens IV. Clemens

P. Lauren, Fori Benef. Tom. 1.

V. Sixtus IV. ut videre est apud Bassa: concedentes id privilegium, usi sint verbo *recipere*, adeoque solum receptionem funeris eis concessisse videantur. Fusc. *de visit. l. 1. c. 25. n. 8. Trull. so. 3. de jure parochi. c. 9. d. 1. n. 3.* contra Rodriq. *to. 3. q. 58. a. 3.* Hieron. Rodriq. in *comp. privileg. resol. 128. num. 3.* Ang. Sylv. apud Bassa. hæc dantes rationem: quia concessa est iis libera sepultura, consequenter iis concessum sit iter ad funus capiendum. Nec obstat privilegium à Sixto IV. expressè desuper datum regularibus, cum illud revocatum sit à Leone X. Bass. *loc. cit.* Et licet privilegia regularium revocata à Leone X. exceptis iis, quæ Tridentino contraria non sunt (quale est illud de adducendo funere) dicantur ab Adversariis restituta in foro exteriori per aliquos Pontifices; privilegia tamen *maris magni* quò ad hoc denuo revocata, & redacta ad terminos juris communis per Gregor. XIII. *Constit. in tantâ negotiorum. Anno 1575.* asserunt Auctores stantes pro nostra responsione apud Bassa. Quòd si tamen parochus monitus & requisitus à regularibus, & expectatus venire recuset, possunt ipsi cadaverà istiusmodi ab ædibus, ubi fuerint, recto tramite deferre parochio invito: sic decisum à Congreg. Conc. testatur Barb. *num. 70.* cum, ut etiam declaravit Congregatio rituum apud eundem *n. 71.* sepeliri mortui possint in Ecclesia, in qua sepulturam elegerunt sine presentia parochi, si ipse requisitus interessè recuset, vel peritam licentiam neget.

3. Tertio: ad parochum spectat tam in domo defuncti, quam per viam, donèc accedatur ad Ecclesiam regularem, in qua cadaver sepeliendum, & exequia peragenda, officium peragere; quamvis oporteat per aliarum parochiarum fines transire; dum ita dicitur continuatè jus suum jam inceptum in suo termino à quo usque ad terminum ad quem. C. de Luca *de reg. d. 1. num. 53.* Barb. *loc. cit. num. 74.* juxta declarationem S. Congregationis præpos. negor. Ep. Ac ita tenetur usque ad januam Ecclesie regularium, in qua sepeliendus defunctus, funerale ducere, & prosequi. Barb. *num. 75.* juxta eandem Congregationem. Sed neque, dum mortuus in hospitali elegit sepulturam in alia Ecclesia, ac propterea inde asportandum funus, possunt regulares, quorum est hospitale, se in hoc ingerere extra septa propriæ domus regularis, sed tali casu subintrat parochus, nimirum proprius defuncti, sub cuius parochia hic vivebat, & non ille, intra cuius parochiam situm est hospitale, nisi forè ex privilegio & consuetudine, quæ improbabilis non est, maxime in magnis urbibus, ubi causeretur confusio, & incommodum, si vocandus semper esset proprius defuncti parochus. C. de Luca *loc. cit. n. 51.* Porro debent regulares vocati ad funus asfociandum accedere ad Ecclesiam parochialem, & exinde cum parochio ad domum, ex qua exportandum cadaver se conferre, ac si illud contingat depositum esse in Ecclesia aliqua, ad illam convenire debent. Barb. *nu. 65.* juxta declarationem S. Congregationis rituum 26. Aug. Anno 1616. & nequaquam expectare extra januam Ecclesie, multòque minus per vias, vel ad domum defuncti, non obstante contrariâ consuetudine. Barb. *nu. 64.* juxta eandem Congregat. 12. Febr. 1633. Quamvis in hoc num sufficiat regulares invitatos reperiri in loco, in quo cadaver est, & ex inde tantum perrecturos, an verò debeant accedere ad Ecclesiam parochialem, vel matricem seu digniorem, ex qua diri-

genda

Q

genda processio ad accipiendum corpus in propria domo, deferendum esse consuetudini, utpote quæ in hujusmodi functionibus & ceremonialibus controversiis magnum locum habet, & consuetudine cessante servandum regularibus, quod jam dictum, utpote contra eos decisum, asserat C. de Luca *de reg. d. 1. n. 61.* citans Barbof. *de jure Eccl. l. 3. c. 10. n. 65.* Verùm in ingressu portæ, vel atrii Ecclesiæ regularis, aut alterius, in qua sepeliendus defunctus, parochus suum munus dimittit, illudque reassumit Prælatus istius domûs regularis vel alius regularis de ejus mandato. C. Luca *cit. n. 53.* Barb. *num. 80.* Vel alter Parochus secularis, si Ecclesiâ electa pro sepultura sit alia parochialis. Barb. *ibidem.*

4. Quartò: ad parochum spectat declarare, per quam viam exportandus defunctus. Barb. *n. 74.* juxta declarationem, ut ait, Congregationis præpos. negot. Ep. *de 3. Jan. 1594.* Item spectat ad parochum convocare sacerdotes alios, quos voluerit ad associandum funus, ubi hæredes defuncti aliter non disponunt, aut nullos destinârunt sacerdotes. juxta quod censuit Congregatio rituum 7. Sept. 1630. apud Barb. *n. 59.* de cetero servanda voluntas dictorum hæredum, qui possunt convocare numerum sacerdotum sibi bene visum, & numerum ceræ sibi bene visum ad associandum funus constituere, minùs magisque pompas culcitra, similiâque adornare, absque eò quòd parochus se opponere valeat, aut convocare alios, quàm destinatos ab hæredibus Clericos. Barb. *nu. 57. & 58.* Jo. Sanch. *in selectis DD. d. 47. n. 24.* apud eundem C. de Luca. *de paroch. d. 31. n. 4.* juxta decisionem Congregationis præpos. neg. Ep. apud eundem; item Congregat. rituum *in Laudensi 20. Aug. 1601.* jus enim parochiale, quod competit parochi privativè ad omnes in funeribus, versatur solùm circa præminentiam occupandi primum locum cum stola seu pluviali, nec non faciendi officium super cadavere, & percipiendi emolumenta: quatenus autem spectat ad eorundem funerum pro locorum consuetudine majorem pompam & solennitatem ab Ecclesiâ Catholica ritibus non aberrantem, neque à rituali reprobata, jus nullum habet; quia ubi desuper in jure provisum non est, pro partium libertate judicandum est. C. Luca *ibid. à n. 2.* Num autem secularis potestas facere possit desuper statura, vel alias ordinationes seu reformationes, distinguit idem Card. *nu. 5.* negatque si agatur de spiritualibus concernentibus suffragia animæ defuncti, vel conservationem devotionis populi; puta circa celebrationem missarum, convocationem majoris vel minoris numeri Clericorum tam secularium, quàm regularium, distributionem Eleemosynarum: concedit autem circa ea, quæ superfluum ac merè temporalem pompam respiciunt, ut sunt culcitra pomposa, vestes lugubres, castra doloris, cerei, præsertim extra Ecclesiam.

5. Respondeo quintò: Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus, & non crux parochiæ, ex qua parochia defuncti dismembrata fuit. Barb. *n. 79.* juxta Congregat. rituum, de cetero in funeralibus crux tantùm una deferenda. C. de Luca *cit. d. 1. de reg. num. 63.* Barb. *num. 78.* & quidem illius Ecclesiæ, ad quam corpus transfertur. Barb. *ibid.* juxta varias Congreg. rituum declarationes, sub quæ omnes funus associantes incidere debent præcedentibus eam confraterni-

tatibus (quæ non nisi specialiter & expressè vocata accedere possunt ad funeralia, & dum accedunt in actu associationis funeris, nullo modo erigere possunt crucem. Barb. *n. 61.* juxta declarationem Congreg. rituum) incedentibus autem immèdiatè post illam personis illius Ecclesiæ, ad quam corpus defertur, & dein ceteris secundum Anciãtatem ultimo loco incedente parochi cum superpellicio & stolâ. Barb. *cit. n. 78. & 56.* Quæ tamen intelligenda ubi non intervenit Capitulum Cathedralis, tunc enim sub cruce illius omnes incedunt, debetque pastor proprius cedere curato & sacristæ Cathedralis, etiam dum sunt amovibiles. Barb. *cit. n. 78.* juxta Congregationem rituum *in Pisanensi. 22. Martii. 1631.* Quin & crucem hanc in Ecclesiâ istâ, etiam regularium erectam retinere potest eodem modo, quo in via asportata, Capitulum Cathedralis interveniens. C. de Luca *num. 54.* ubi idem ait de Parochi, & Collegio Collegiatæ, & sic per modum decreti generalis decisum à Congregatione.

6. Sextò: ad parochum seu curatum, in cujus parochia defunctus obiit, & non ad regulares, ad quorum Ecclesiam defunctus portatur, spectat benedicere corpus defuncti. Barb. *n. 67.* ex decisione Congregationis rituum *in una Squilacen. 18. Novemb. 1606.* solùsque parochus cum ad domum defuncti pervenitur, cum Clerico deferente vas aqua lustralis locum, in quo jacet defunctus, ingreditur, eumque aspergit. Barb. *n. 56.*

7. Septimò: Officium supra funus jam delatum in Ecclesiam, in qua sepeliendum, facere spectat ad parochum, intra cujus parochiæ limites est Ecclesiâ dicta, & non ad sacerdotes talis Ecclesiæ. Barb. *n. 80.* ita ut verum id sit, etsi in ejus parochiali præsentibus sint Canonici. Barb. *ibid.* Congregatio rituum *in Ostiensi. 28. April. 1607.* dum tamen tumulatur cadaver in Ecclesiis regularium, parochus ad easdem associatus, ut debet, corpus in iisdem permanere potest, absque tamen eo, quòd in officio cantando ullatenus se intromittat. Barb. *ibid.* Congregatio præpos. negot. Episc. *in Nevitanensi 6. Julii 1615.* officium enim in tumulandis cadaveribus in Ecclesiis regularium non per parochum, nec per alios presbyteros seculares, sed per eosdem regulares fieri debet, non obstantibus quavis consuetudine, Congregatio rituum variis decisionibus apud Barb. *nu. 82.* etiam immemoriali allegatâ (de qua tamen an sufficiat, lætè Gratian. *discept. for. to. 3. c. 492.*) ut ibidem apud Barb. eadem Congregatio ad Card. S. Georg. *5. Jul. 1632.* proinde officium defunctorum, psalmos, responsoria, aliâsve preces recitare super funera ad solos regulares spectat. Barb. *n. 81.* Congregatio præpos. negot. Episc. *in Turritan. 24. Nov. 1617.* ceremoniasque peragit Prælatus regularis, aut alius ex ejus commissione, C. de Luca *de regul. d. 1. num. 53.* Hoc etiam jus officii peragendi que funus, etiam solenne principis alicujus, vel magnatis competere adhuc regularibus etiam, dum intervenit Capitulum Capitulum Cathedralis, non quidem repræsentando solùmmodò parochum ratione curæ, quæ fortè annexa est Cathedrali Ecclesiæ, sed tanquam constitutum à parochi majoris pompæ vel solennitatis gratiâ; aut etiam Episcopus loci Ordinarius cum suo Capitulo volens illud munus peragere, tamen si Congregatio rituum aliquando decreverit, ut idem C. de Luca *n. 55. & 56.* ipse tamè ait, id sibi uò placere, & videti sibi

ibi parum probabile, citatque seipsum de paroch. disc. 25. & de jurisdictione d. 22. & 31.

8. Oportet: Parochi non habentius plus recipiendi pro tumulandis externis, quam civibus. Barb. loc. cit. num. 83. ex decis. S. Congregationis Conc. de 27. Maji. 1617. imò pauperes gratis sepelire debent. Barb. nu. 84. Jo. Sanch. select. DD. d. 47. num. 18. Cavendum verò vel maximè, ne propter jus sepulturæ minimè solum cadaver inhumatum retineatur, cum nulla ratio patiatur, repugnanteque Christianæ pietati, maximè verò ob pecuniarum interesse, cadaver insepultum manere. Neque etiam sub quovis prætextu compositionis quartæ funeralis mortuorum sepultura retardari aut impediri debet. Barb. num. 55. juxta decisionem. Congreg. in Cassan. 5. Maji. 1617. De cetero, cum quod datur parochi, non sit sola merx laboris, sed emolumentum juris parochialis, in summa determinatâ, ubi non adest incommodum extraordinarium, præstandum est: quamvis quia parochus non tenetur hujusmodi functiones funerales facere de nocte, seu in forma pomposâ cum extraordinario & magno labore, oportebit hæredes defuncti cupientes majorem funeris pompam, majorem aliquam præstare recognitionem. Luca de paroch. d. 28. num. 7. Qualiter verò alii Clerici ejusdem Ecclesiæ parochialis, qui invitari quoque solent ad funera associanda, non tamen cogere possunt partes ad se invitandas, sicut nec invitati cogi possunt ad comparandum, quique nullam partem habent in cura animarum (sicut aliàs habent alii ejusdem Ecclesiæ clerici dicti hebdomadarii, quòd per vices hebdomadam exercent curam, adeoque representantes parochum) neque sint de corpore talis Collegii parochialis, qualiter inquam hi præterdere nequeant dicti augmenti participationem, etsi pariter majorem & ipsi laborem subeant, deductum vide ibidem à C. de Luca potissimum à num. 9.

Quæstio 454. Specialiter circa quartam parochialem seu portionem Canonica, quid & quanta ea sit?

1. Respondeo ad primum: est certa quantitas à jure Canonico inducta, & solvi debita parochi vel Episcopo ab Ecclesia illa, in qua quis relicta propriâ sepelitur, ex relicta eidem à parochiano defuncto, vel obvenientibus ratione funeris. Ex Barb. de offic. parochi c. 25. Bass. to. 2. v. parochia. num. 19. Rodriq. to. 1. qq. reg. q. 39. a. 1. & c. Porro qualiter hæc portio Canonica parochialis seu funeralis distinguatur à quartâ Canonica Episcopali, vide apud Azor. p. 2. l. 9. c. 12. q. 1.

2. Respondeo ad secundum: de jure ordinario est quarta pars obventionum istarum. c. cum super. & Clem. dudum. de sepult. de consuetudine tamen potest esse medietas, vel tertia pars. c. certificari. tit. ood. Tusc. lit. q. concl. 23. Ugol. de officio Episc. c. 17. num. 2. Lavor. vari. lucub. to. 1. tit. 2. c. 17. num. 4. apud Barb. loc. cit. num. 2. debet autem consuetudo hæc esse rationalis & legitime præscripta spatio 40. annorum, ut vi illius solvi debeat vel ultra dimidium, vel infra quartam partem; sufficit autem consuetudo non præscripta, sed 10. annorum, ut debeatur intra dimidiam & quartam partem. Barb. num. 2. ex Miran. in man. præl. to. 2. q. 48. a. 5. & Pet. de Ubald. de can. port. p. 2. c. 5. eò quòd consuetudo dandi ultra dimidium, & infra quartam partem sit contra jus, consuetudo verò dandi

P. Leuren. Fori Benef. Parisi

infra dimidiam, & citra quartam partem, sit tantum præter jus. Bass. loc. cit. citans Abbat. in c. certificari. num. 4. Trull. de jure paroch. c. 13. d. n. 1. num. 4. & c. Porro dum in Ecclesia parochiali non est consuetudo exigendi certam partem, debet servari ea, quæ est in Ecclesia, in qua sepelitur defunctus, seu cui legatur: si verò in hac est consuetudo talis, & alia in parochiali, servanda est consuetudo parochialis, utpote quæ præterdit titulum onerosum propter administrationem curæ, & Sacramentorum, Ecclesiâ istâ aliâ non præterdente nisi titulum lucrativum: ex his autem titulis concurrentibus potior sit conditio onerosi quam lucrativi. Si denique in neutra harum Ecclesiarum est certa consuetudo, est autem aliqua in aliis Ecclesiis ejusdem diocesis, hæc servanda, si uniformis; si difformis, ea servanda, quæ magis juri conformis. Barb. num. 3. ex Lavor. loc. cit. nu. 8. & Sebast. de Medices. de sep. q. 7.

Quæstio 455. Unde solvenda portio Canonica?

1. Respondeo: de omnibus, quæ Ecclesiæ, in qua quis relicta propriâ eligit sepeliri, ratione & occasione funeris seu sepulturæ obveniunt. Barb. loc. cit. n. 36. Covar. in c. ult. de testament. n. 7. Bass. loc. cit. 22. Azor. loc. cit. q. 2. & c. etiam præter voluntatem morientis. Feder. de Senis conf. 6. n. 2. apud Barb. n. 37. puta quæ tali occasione legantur illi Ecclesiæ (non autem personæ certæ illius) sive res sint mobiles, sive immobiles. Azor. loc. cit. citans c. in nostra. & Clem. dudum. de sepult. Quæ deferuntur seu portantur cum funere; quæ offeruntur tempore, quo funus seu exequia celebrantur. Barb. citans Molin. de just. rr. 2. d. 215. n. 4. sive obveniant, antequam corpus in terra condatur, sive post usque ad trigessimum diem. Barb. n. 37. Azor. cit. q. 13. Bass. nu. 22. Et quamdiu fit memoria funeris. Barb. & Bass. ll. cc. v. g. dum ex causâ pluribus diebus post tumulationem fiunt exequia magna cum pompâ. Leo in thes. fori Eccl. p. 2. c. 14. n. 12. Riccius in pr. fori Eccl. resol. 571. Sylv. in sum. v. Canon. port. apud Barb. n. 37. etiam dum parochi, jam die funeris data est candelarum, facum, similiumque quarta pars. Barb. n. 38. juxta respons. ut ait, Congregationis præpos. neg. Episc. hæc enim omnia dicuntur funeralia juxta c. cum liberum. de sepult. Barb. cit. nu. 37. citans Riccium ubi antè. Bertach. in repert. v. quarta portio & c. Bass. loc. cit. Azor. q. 13. quamvis ibid. dicat Azor, consuetudinem non esse, nisi ut quarta solvatur de his, quæ cum funere obveniunt, ut sunt candelæ, equi, arma, vestes, vel quæ offeruntur dum funus est in Ecclesia.

2. Porro in particulari primò: debetur quarta funeralis de candelis, & cereis oblati. Barb. nu. 4. ex Feder. de Senis; item ex iis, qui accensi afferuntur, & ponuntur circa crucem & cadaver Barb. ibid. ex Pet. de Ubald. c. 4. n. 10. Carraccia de quarta funerali c. 3. Nulla tamen debetur portio ex candelis, quas fratres Confraternitatum, aliique presbyteri in manibus portant, cum hæc remaneant deferentibus. Barb. num. 39. juxta declarationem benedicti XI. Piafec. in pr. p. 2. c. 3. Rodriq. & Carrac. ll. cit. contra Calder. conf. fin. de sep. Feder. de Senis, & Gl. in Clem. dudum. v. funeralibus. Uti nec de intortsiis, seu cereis confraternitatu sæculariū associantium funera. Item nec de intortsiis, quæ portantur à locis piis ad associandum funera pauperum. Barb. n. 40. juxta declarationem Congregat. præpos. neg. Episc. 5. Mart. 1616.

Q. 2

3. Se-